

Professor emeritus **Fekete György**,
a Magyar Művészeti Akadémia tiszteletbeli elnökének
**ünnepi nyitóbeszéde az MMA Titkárság
Irodaházának átadásán**

**Tisztelt Miniszter Úr!
Kedves Vendégeink és Munkatársaink!**

Laudáció következik hét rövid tételben.

1. tétel

■ 2011. december elején a Magyar Művészeti Akadémia köztestületé válásának tiszteletére rendezett emlékező kiállításon az Iparművészeti Múzeumban Orbán Viktor miniszterelnök úr megnyitó beszédében többek között a következőket mondta:

„Az Akadémia nem hozomra alapult. Múltja van. Teljesítménye, amit belső erejével, saját értékeivel és a társult művészek tehetségének mozgósításával hozott a világra. Ezzel bizonyítékot adott és jogalapot teremtett. Az Alaptörvény valóban nem létrehozta, hanem elismeri a Művészeti Akadémiát. Elismeri a teljesítményt, az erőt és a te-

hetséget. Elismeri a munkát, és persze várakozással tekint és reményt fűz jövőbeli működéséhez. Reménykedik abban, hogy a szemünk előtt formálódó új világrendben, a megváltozó európai életben segíteni fogja a magyar nemzetet, hogy megtalálja és elfoglalhassa azt a helyet, amely munkája és tehetsége alapján megilleti, ahol békében és derűvel rendezheti be életét” – majd így fejezte be:

„A művészet nem holmi sallang az ország életén, hanem a cselekvés és gondolkodás, amelyben a legtisztábban, a szépségen keresztül mutatkozik meg a jó, az igaz és a szeretet.”

Mindannyian tudtuk, hogy fontos bátorítás volt ez a következő évekre.

2. tétel

Ezután indult meg a köztestületi élet az óbudai Kecské utcai „szent helyen”, Makovecz Imre szellemében, keresve és megtalálva azokat a munkatársakat, akiknek a mai szervezeti élet gördülékenységét is köszönhetjük. Majd éveken keresztül gondoztuk a Vörösmarty téri irodaházba költözve a Vigadó felújítását négy galériájával, koncerttermével, Sinkovits-színházával, könyvtárával, Makovecz Imréről elnevezett konferenciatermével. Itt indult el az azóta is lendületesen működő kiállítási programsorozatunk, konferenciák és koncertek sora. Az épület ezeken a tevékenységeken keresztül visszaépült Budapest kulturális életének szövetszerkezetébe.

Működtetésére hoztuk létre a Vigadót „gondozó” és programjait koordináló gazdasági szervezetünket.

Létrehoztuk példás színvonalú műemléki helyreállítással a Budakeszi úti Hild-villában a Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézetet, amelyben folyamatosan rendezzük meg elméleti konferenciáinkat, és valósítjuk meg a kortárs művészetekkel kapcsolatos elképzeléseinket.

Öt esztendővel ezelőtt *Magyar Művészet* címmel folyóiratot alapítottunk, hogy részesei lehessünk a magyar szellemi élet vérkeringésének.

Majd kézbe vettük a Múcsarnok illő távolságtartással kezelt gondozását, benne az ötvenként rotáló Nemzeti Szalonok rendszerét az építőművészet, a képzőművészet, a fotóművészet, az iparművészet és a népművészet kiemelkedő műveinek közzétételével. Elmondhatjuk, hogy azóta is kitűnően működik, befogadva a legfontosabb hazai és külföldi kiállítók műveit.

Időközben a Vörösmarty téren bérelt irodaépületben kialakult és működni kezdett az Akadémia Titkárságának apparátusa, a művészeti tagozatok szervezeti élete, a különféle bizottságok szakmai munkája.

Az Akadémia több ország művészeti akadémijával kötött együttműködési megállapodást, többek között Lengyelországgal, Kínával, Macedóniával.

Delegáltjaink ott vannak azokon az államigazgatási helyszíneken, ahol kulturális stratégiai döntések születnek.

Nemrégiben pedig létrejött az MMA Könyvkiadója, gondozva az akadémikusok szakmai monográfiáinak kiadását, más fontos elméleti természetű könyvek megjelentetését és a kiállítási katalógusokat.

Létrejött a nem akadémikus köztestületi tagság státusza, több mint félezer önként bejelentkező résztvevővel.

Nemrégiben pedig életbe lépett a 65 év feletti művészeti közpályások életjáradéki rendszere, ezer feletti lélekszámmal, amelynek szociális jelentősége más országokkal való összehasonlításban példátlan.

Ugyancsak most indult a fiatalabbak részére bevezetett hároméves művészeti ösztöndíjrendszer, amelynek keretei között jelentős művek megszületését ösztönözzük és reméljük a művészet minden egyes műfajában.

3. tétel

Szomorúan kell említenem, hogy eltemettük és megsirattuk felejthetetlen halottainkat, akik a magyar kultúra gyönyörűsége épületének voltak fontos tartókövei. Emléküket tisztelettel őrizzük, és méltó utódokat hívunk meg folyamatosan a következő évek roppant feladatainak színvonalas el látására; azokat, akiknek életműve büszkeségre adhat okot.

4. tétel

Az elmúlt években megküzdöttünk anarchista bírálóinkkal, és kívül maradtunk a megélhetési politikusok és álértelmiségiek provokációinak hatósugarán.

5. tétel

Amikor felhatalmazást kaptunk arra, hogy az MMA infrastruktúrájának véglegesítéséhez hozzákezdjünk, hosszas keresés után választottuk ki az Andrássy út és a Bajza utca sarkán ezt az épületegyüttest.

A házak viszontagságos életét nem kívánom ismertetni – de azt nem árt tudni, hogy kora mintegy száz év, építőművészeti értéke jelentős, és bár a szellemi rontások sok-sok jelével találkoztunk felújítása során, szeretnénk otthon érezni magunkat benne.

Tízperces közelsége a földalattal a Vigadóhoz fontos döntési szempont volt.

Rekonstrukciójának és átalakításának – mindkét épület esetében – alapelveként érvényesült az a szándék, hogy a műemléki hűség, a XXI. században élhető hivatali és társadalmi élet harmóniájának megteremtése elengedhetetlen, mert ami modernnek nevezett, később az is betagozódik a múlt jegyeinek sorába az évek múlásával.

6. tétel

Ma – és ez lehet közös örömünk fontos forrása –, hogy épületegyüttesünk birtokbavételével beköltözünk Európa egyik legjelentősebb kulturális és művészeti műemléki zónájába, amelynek eleme:

a Szépművészeti Múzeum,

a Múcsarnok,

a Vajdahunyad vára,

az épülő új Magyar Nemzeti Galéria,

az épülő Magyar Zene Háza,

a Közlekedési Múzeum visszaépülő régi épülete,

a Palme Ház,

az új Néprajzi Múzeum leendő épülete,

a szomszédos Kelet-ázsiai Múzeum,

a majdnem szomszédos Kodály Archivum,

a koncepcionálás alatt lévő Építészeti Múzeum a Városligeti fasorban tizenkét architektúra, tizenkét műfaj, tizenkét eredmény – azt is mondhatnám, tizenkét apostola a világraszóló magyar kultúrának.

Nem véletlen, hogy az MMA-nak, mint egyetlen ösztönművészeti szervezetnek – szellemében – mindegyikhez köze van.

Végezetül a 7. tétel

Halljátok-e már, hogy mától itt dobog a Magyar Művészeti Akadémia szíve?

Az A épületbe az Elnökség és a Titkárság költözik teljes adminisztrációjával, ugyancsak ide a tagozati titkárságok, és itt állnak rendelkezésre azok a terek, szalonok, amelyekben felélénkülhetnek a szellemi gondolatcsírák, barátságok, kaphatnak hangot elképzelések és elkötelezettségek. Helye ez az észszerű reprezentációnak, külügyi munkának, szövetségeseinkkel való nélkülözhetetlen találkozásoknak.

A B épület az Akadémia érrendszere, a gazdasági és működtetési munkái az egész infrastruktúra-együttesre vonatkozóan, a támogatási tennivalók otthona, a jogi és munkáltatói ügyek intézéséé és a szerteágazó hivatali kapcsolatok gondozásáé.

A középső üvegépület pedig a két műemléképület kívülől is látható kézfogása.

Köszönöm Kucsera Tamás főtítkárnak legendás teherbírással viselt akadémiaépítő munkáját, és két legközelebbi munkatársának hűséges tevékenységét, Székely-Gyökössy Szabolcsnak és Kelemen Bélának – nevük el kell hogy hangozzék.

És mondjunk köszönetet azoknak a munkatársaknak is, akik évek óta a műfajteremtés bátorságával, szorgalmával élnek együtt velünk.

Ezúttal jár köszönet az építész tervezőknek: Fazekas György és Balog Balázs építész uraknak a tapintható affinitásért, a generálkivitelező Laki Épületszobrász Zrt. színvonalas munkájáért együtt az alvállalkozók hosszú sorának is – természetesen. És köszönet Laki Péter úrnak, a cég tulajdonosának, aki biztosította az elengedhetetlen szakértelem jelenlétét.

Elsősorban azonban köszönet a magyar kormánynak és azoknak a politikai, gazdasági és kulturális kulcsszemélyiségeknek, akik megértették az idők szavát, és folyamatosan partnerül fogadták az MMA-t mindig, amikor az előrelépésnek kereteket alkottak. Ez az elkötelezett felismerés a mintegy négymilliárdos beruházási összeg biztosításával is érezhetővé vált.

Ritka pillanat az, ha valaki azt mondhatja, hogy a fejlesztési folyamatban mindenki teljesítette kötelességét. A nehézségeket legyőztük, a fanyalgókon és gyalázkodókon átnéztünk, a jóság, az igazság és a szépség hármastörvényét betartottuk, s most itt állunk a történelmi jelentőségű stafétafutás rajtvonalánál, várva annak a fáklyának a lángra lobbanását, ami bevilágítja a mi Magyarországunkat, és a Magyar Művészeti Akadémia szépséges országútját a budapesti Andrássy út és Bajza utca találkozásánál.

Mindez pedig – tudjuk és érezzük – a Teremtő Isten akaratából és segítségével történhetett meg. Hála érte!

Személyes hála pedig azért, hogy ezt a pillanatot élve és megbecsülve megérhettem.

---

*Elhangzott 2018. augusztus 28-án,
az MMA Titkárság Irodaházának átadásán*